

[Henrik Nielsen.]

I § 44 er der Tale om Stadepenge. Det drejer sig særlig om Gadehandlerne. Man har ment, at Gadehandlere, som har fast Stade, og som staar paa Steder, hvor de kan regne med en ret stor Omsætning, og som maaske i betydelig Grad skader den nærmeste handlende, bør betale en Afgift i Forhold til deres Omsætning. Jeg finder det meget rimeligt, at naar en Mand stiller sig op udenfor en Forretning eller faar anvist en Stadeplads — han har gratis Butik —, bør han til det offentlige, som maa holde Gaden i Stand, og som maaske har købt Grunden i dyre Domme, svare en Afgift, der staar i rimeligt Forhold til hans Omsætning. Hvad de, der har Stade ude i Periferien, i Smaagader eller saadanne Steder, kommer til at betale, bliver naturligvis minimalt, men de kommer altsaa til at betale i Forhold til den Omsætning, de nu har. Paa samme Maade vil det være muligt at faa Stadepenge fra Markeder og Torvepladser, og jeg har tænkt mig, at Kommunerne maaske herigennem kunde faa en Smule Erstatning for det, de kommer til at undvære gennem den Næringsafgift, der nu træder i Stedet for Løsningen af Borgerbrev.

Om Auktioner indeholder Lovforslaget en Bestemmelse, som jeg maa hilse med megen Tilfredshed, og det er den, hvorved det forbydes at sælge Varer, som er fabrikeret alene med Auktion for Øje. Hvad der er leveret af Bras ved disse Auktioner, er kolossalt. Det er meget vanskeligt for Folk at vurdere de Varer, der er til Auktion. Der har været store Virksomheder, som har beskæftiget sig med Fabrikation af Varer alene bestemte til Auktion, og det generer baade de handlende og det købende Publikum, de handlende, fordi de maaske kan beholde deres gode og solide Varer hos sig selv, og det købende Publikum, fordi de tror at købe billigt og bliver skuffet, naar de ser, hvad det er, de har faaet for Pengene. Og Indvendinger bagefter nytter jo intet; Auktion er Auktion, der er ingen, man kan bebrejde hverken det ene eller det andet. Hvis man kan sætte en Stopper for Auktion i denne Form, er det udmærket, og vi maa da haabe, at man vil være i Stand til at gennemføre denne Paragraf saa effektivt, at de paagældende ikke kan smutte udenom i alt for høj Grad. At en handlende naturligvis har Adgang til at holde en aarlig Auktion over de Varer, som han ligger inde med, og som han skal have omsat i Penge, er en Sag for sig; men det maa paases meget nøje, at man ikke kommer ind paa de uhyggelige Maader at sælge paa. Der er ogsaa en anden

Form for Salg, som det var dejligt at komme til Livs, og det er Salg paa Auktionsvilkaar. Man køber paa Auktionsvilkaar med den Kredit, der er forbundet med Auktion, den ene faar 12½ pCt. og den anden ogsaa 12½ pCt., man afleverer altsaa 25 pCt. i Forvejen og faar Kredit — det er Auktionsvilkaar. Det er en uhyggelig Form for Forretning, der fordyrer Varerne i meget høj Grad. Hvis man kan komme den Slags Ting til Livs, hvor Handel og Omsætning tangerer, man kan sige, halv Svindel, er det selvfølgelig af Betydning, og det er udmærket, at man har faaet den Bestemmelse ind i Lovforslaget, at man ikke kan sælge Varer paa Auktion, som udelukkende er fabrikeret med Salg paa Auktion for Øje.

Den ærede Ordfører for Venstre omtalte Revisorerne. De interesserer ogsaa mig i meget høj Grad. Revision har altid været aktuel, men er blevet det i stigende Grad i de senere Tider. Vi trænger til Revision og til dygtig Revision, ikke alene Talrevision, men kritisk Revision. Mange af de uheldige Forhold, daarlige Regnskaber og andre Skødesynder, kunde sikkert være undgaaet, hvis man havde haft en dygtig kritisk Revision. Derfor hilser jeg med Tilfredshed, at adskillige Revisorer selv har ønsket at faa Prædikamentet „statsautoriserede“ og, forinden de kan faa det, at aflægge en Prøve paa, at de kan det Fag, som de er slaaet ind paa. Jeg tillægger Bestemmelserne herom megen Betydning. Jeg husker en Udtalelse af en af Revisorerne i en Bank, der gik i Stykker med et meget stort Tab. Man sagde til Revisorerne: Hvor har I dog haft jeres Øjne henne? Svaret lød: Herregud, hvor meget kan man gøre for det Par Skilling, de fik saa meget for Pengene, som de kunde faa, Resten maatte vi lade ligge. Den Slags Revision er ikke meget værd. Man ønsker, at de statsautoriserede Revisorer skal danne en Forening, ogsaa for at de kan paatage sig Revision af større Selskaber og stadig levere det statsautoriserede Regnskab, der skal til ved et større Foretagende, som de skal revidere. Aktieselskabsformen for Revisorer skulde man jo mere og mere bort fra, thi det betyder nogle enkelte statsautoriserede Revisorer og en hel Mængde Hjælpere, som mangler de Forudsætninger, der skal til for at kunne se tilstrækkelig dybt i Regnskaberne. Derfor maa man hilse med Tilfredshed, at Revisorspørgsmaalet er taget op, thi jo flere statsautoriserede Revisorer — det vil med andre Ord sige duelige Revisorer — vi faar, des bedre vil man sikkert kunne forebygge de mange kedelige Forhold, der